

Driessen een verhaal en twee novellen bijeen heeft gebracht waarin rivieren en beken een sturende rol spelen. Behalve de vlottergeschiedenis is er een verhaal waarin een acteur met een alcoholprobleem in een kano de Aisne afvaart en een kroniek over een Bretonse burentwist aan weerszijden van een snelstromende beek. Driessen is een uitgesproken aardse schrijver met een grote fascinatie voor het hogere. Dat leverde vier jaar geleden de geweldige roman *Vader van God* op. Vorig jaar publiceerde hij met Liesbeth Lagemaat als Eva Wanjek de historische kunstenaarsroman *Lizzie*.

Advertentie

In *Rivieren* wordt niet gekabbeld: de waterstromen blijken wreed en onvoorspelbaar. water geeft en neemt stukken oever. Juist wat onveranderlijk lijkt te zijn, is onbetrouwbaar bij Driessen. Dat komt het sterkst naar voren in de slotnovelle, waar de ruzie tussen twee families aan weerszijden van een beek in Bretagne anderhalve eeuw wordt uitgevochten met een verbetering die het Israëliisch-Palestijnse conflict tot een caféruzie lijkt te degraderen. Zelfs een Salomonsoordeel ('U ruilt van land') helpt niet. Overigens speelt in alle drie delen antisemitisme een rol op de achtergrond. Maar ja, dat geldt ook voor seksualiteit, dood, natuur en liefde. Vóór alles is de rivier de metafoor voor het schrijven van Martin Michael Driessen: snelstromend, onvoorspelbaar en bij vlagen beeldschon.

Wat de redactie

Lees ook deze artikelen